

[Indenrigsministeren.]

sionens offentliggørelse af de forskellige skitser til en ny amtsinddeling, efterlod usikkerhed om det mest hensigtsmæssige antal amter, fandt regeringen det rigtigt at søge de nye amtskommuners antal og grænser fastlagt af folketinget. Kommunalreformkommissionen blev derfor anmodet om at fremsende det tilvejebragte materiale til indenrigsministeriet, og i skrivelse af 24. september 1968, der er optaget som bilag til lovforslaget, har kommissionen redegjort for sin hidtidige behandling af de amtskommunale inddelingsforhold.

Kommissionen har tilvejebragt et værdifuldt materiale om de befolkningsmæssige og erhvervsmæssige kontakter i de enkelte områder i landet, om de enkelte amters økonomiske forhold, skatteforhold m. m. og om de krav, som en hensigtsmæssig varetagelse af de større lokale opgaver stiller. Dette materiale — der er offentliggjort i den særlige betænkning „Amtskommuner — befolkning, opgaver, økonomi, oplande“ — viser bl. a.; at en tilpasning af de administrative grænser til de befolkningsmæssige og erhvervsmæssige kontaktlinjer vil kræve vidtgående ændringer i de nuværende amtsgrænser, og at en tilpasning af amtskommunernes størrelse til de nuværende amtskommunale opgaver og de opgaver, som kunne tænkes overladt til de nye amtskommuner, peger imod amtskommuner med et befolkningsgrundlag på i almindelighed mindst 200.000-250.000 indbyggere.

Kommissionen har ikke fremsat konkret forslag til en fremtidig amtskommunal inddeling, men henviser til sine tidligere offentliggjorte skitseforslag til en ny amtsinddeling og til de skriftlige reaktioner, som kommissionen har modtaget fra en række amtsråd, byråd og sogneråd. Disse henvendelser afspejler vel ikke nogen enighed mellem kommunerne om amtsinddelingen i de enkelte områder af landet, men viser dog visse fælles interesser — særlig i relation til eventuelle amtssammenlægninger.

Der har i kommissionen været enighed om, at det vil være rigtigt og muligt at gennemføre en betydelig reduktion i antallet af amtskommuner, og der henvises til, at enheder med det nævnte befolkningsgrund-

lag på mindst 200.000-250.000 indbyggere vil åbne mulighed for en rationel tilrettelæggelse af administrationen af en række lokale opgaver. Det vil være rimeligt, at der ved den nye amtskommunale inddeling så vidt muligt tages hensyn til oplandgrænserne i de enkelte områder af landet, medens derimod udligningsmæssige betragtninger næppe bør tillægges for afgørende vægt, da der har vist sig at være relativt ringe udligningsmæssig forskel mellem forskellige amtsinddelinger.

Det nu fremsatte forslag imødekommer efter regeringens skøn de synspunkter, som kommunalreformkommissionen har tillagt særlig vægt. Forslaget er ikke den eneste løsning på de amtskommunale inddelingsforhold, og jeg vil gerne understrege, at såvel de skitserede grænser som det foreslåede antal amter kan overvejes nærmere. Forslaget er i første række tænkt som et udgangspunkt for en fri og åben forhandling her i tinget.

Det er alene den amtskommunale inddeling, der søges fastlagt i loven, men derimod ikke vilkårene for etablering af de nye amtskommuner. Det er tanken på dette område at følge inddelingslovens almindelige procedure, således at kommunalreformkommissionen — efter forhandling med de implicerede parter — fremsætter et forslag til vilkår for etablering af de nye amtskommuner, som indenrigsministeren herefter er bemyndiget til at gennemføre. Det foreslås, at der til støtte for kommissionen skal nedsættes et særligt udvalg for hver af de nye amtskommuner, bestående af repræsentanter for de nuværende amtskommuner og købstæder, der indgår i de fremtidige amtskommuner. Udvalget svarer i princippet til det fællesudvalg, der kendes fra primærkommunale sammenlægninger, men da de nye amtskommuner gennemgående vil omfatte en række købstadkommuner og dele af flere af de nuværende amtskommuner — og da det i øvrigt må forudses, at etableringen af nye amtskommuner vil rejse en række særegne administrative problemer — har man fundet det rigtigt at instituere de amtskommunale fællesudvalg i selve loven og åbne adgang til at udstyre udvalgene med særlige opgaver og beføjelser.

Lovforslagets andet hovedpunkt vedrører inddelingsforholdene uden for de admini-